

عنوان مقاله:

تحلیل هندسی و جنبشی نیمه باختری گسل میامی

محل انتشار:

فصلنامه علوم زمین، دوره 18، شماره 69 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فریده باقری - سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، گروه اطلاعات زمین مرجع، تهران، ایران

عبدالله سعیدی - پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران

سهیلا بوذری - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، دانشکده علوم پایه، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گسل میامی از گسل های اصلی شمال خاوری ایران است که در تکوین حوضه های رسوبی و ریخت شناسی منطقه تاثیر مهمی داشته و پدیده های ریخت زمین ساختی گوناگونی به وجود آورده است. وجود این گسل در منطقه، موجب پیدایش ساخت های گوناگون شده و منطقه را از دیدگاه مطالعات زمین شناسی ساختاری، رفتار گسل ها و پایانه های آن، برهم کنش گسل ها و ارتباط میان چین خوردگی و گسلش به محدوده قابل توجهی تبدیل کرده است. برداشت های انجام گرفته در بخش باختری گسل میامی، راستای گسل ها را به طور کلی NE و با شیب بیش از ۵۰ درجه و خط خش با میل کم نشان می دهد. راستای چین ها در این محدوده از روند کلی گسل ها پیروی می کنند. محور اصلی بیشینه محاسبه شده بر روی گسل ارمیان روند NE و در گسل میامی و گسل قدس روند SE دارد و افقی است. همچنین گسل میامی در بخش باختری، با گسل چاه سید آباد پهله برشی را ایجاد می کند که شکستگی های نوع X و RR، در آن قابل تشخیص است.

کلمات کلیدی:

گسل میامی، محورتنش اصلی بیشینه، زون برشی، گسل کج لغز، پله های گسلی، درزه های کششی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1391229>

